

РЕШЕНИЕ

№ 32812

гр. София, 20.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 08.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4585** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба от М. М. И., чрез пълномощника адв. Г. В., АК - П. срещу Заповед №95-00-236/07.04.2026 г. на постоянния секретар на Министерството на външните работи, в частта по т. I, с която е постановен отказ за достъп до обществена информация, по заявление с вх. № ЗДОИ-67/18.03.2026 г.

Наведените основания за оспорване са за противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона -чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК. Оспорва се приетото от органа, че поисканата информация не е свързана със задължените субекти по чл. 3 от ЗДОИ- в случая Министерството на външните работи (МВнР) и Генералното консулство на Република България в Ч. (ГК на РБ в [населено място], САЩ)/ и с техните правомощия. Поддържа се, че информацията за разходване на публични средства винаги се ползва с презумпция за наличие на надделяващ обществен интерес, независимо че засяга трети лица. В случай, че част от исканата информация засяга защитени интереси, административният орган бил длъжен да предостави частичен достъп, чрез заличаване на защитените данни, съгласно чл. 7 от ЗДОИ, което не било сторено. Предоставянето

на финансиране, материална подкрепа или други форми на публично подпомагане от страна на МВнР и/или ГК на РБ в [населено място], САЩ на частни субекти представлявало служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 ЗДОИ. Разходването на бюджетни средства, включително предоставянето на финансиране и подкрепа на външни субекти, представлявало съществен елемент от дейността на административния орган и попадало изцяло в обхвата на неговите правомощия. Наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т. 6 от ДР от ЗДОИ било изследвано погрешно и превратно. В заповедта липсвали аргументи защо защитата на третите лица има превес над правото на гражданите да бъдат информирани за действията на задължените субекти, предоставянето публично финансиране от тяхна страна на частни субекти и основанията за това. Предоставянето на информацията би позволило на обществото да си състави обосновано мнение относно дейността на задължения субект и упражняването на предоставените му публични правомощия, поради което бил налице надделяващ обществен интерес. Искане за отмяната на оспорения отказ и връщане на преписката на органа за произнасяне, съобразно задължителните указания на съда. Заявява искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателят поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Допълнително съображения за основателност на жалбата излага и в депозираната писмена защита.

Ответникът- постоянен секретар на Министерството на външните работи, чрез процесуалните си представители - юрк. Д.-К. и юрк. Д., изразява становище за неоснователност на подадената жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Поддържа, че административният орган в съответствие със законовите изисквания правилно е изследвал наличието на кумулативните предпоставки по чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ. Твърди, че има сходни заявления от жалбоподателя по отношение на финансиране на трети физически и юридически лица, по които е предоставен достъп на заявителя в рамките на предходните 6 месеца. Счита, че при решаване на въпроса относно разноските е необходимо да се вземе в предвид наличието на данни за злоупотреба с право, при 8 поредни заявления за достъп до обществена информация. Подробни съображения излага в представеното по делото писмено становище от 30.04.2026 г. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания

акт, намира следното:

Със Заявление, вх. № ЗДОИ-67/18.03.2026 г., постъпило чрез Система за сигурно електронно връчване (ССЕВ), М. М. е поискал от министъра на външните работи на Република България достъп до следната обществена информация, създавана и/или съхранявана от Министерство на външните работи, включително от дирекции, структурни звена и задгранични представителства на Република България:

„1. Копия от документи, удостоверяващи предоставяне на финансиране, материална подкрепа или други форми на публично подпомагане от страна на Министерството на външните работи и Генералното консулство на Република България в Ч., САЩ на следните физически и юридически лица, както и на свързани с тях организации, търговски дружества, сдружения, фондации, медии или други структури за периода от 19.02.2021 г. до датата на отговора по настоящото заявление, в т.ч., но не само:

1. 14KK L. /регистрирано в САЩ/,
2. К. Х. К., PIRIN TRANS INC. /регистрирано в САЩ/,
3. Д. Б.,
4. N. S1 L./регистрирано в САЩ/,
5. Н. С. или N. STOYCHEV,
6. THE LAW O. OF E. COSTA, L./регистрирано в САЩ/,
7. E. Costa,
8. SHARERIG L./регистрирано в САЩ/,
9. И. Е.,
10. П. Г.,
11. W3 L. /регистрирано в САЩ/,
12. Д. Г.,
13. PROBIDDER L. /регистрирано в САЩ/,
14. B. AZARL,
15. ILFLS L./регистрирано в САЩ/,
16. FANSIBLE L./регистрирано в САЩ/,
17. В. Т. /регистрирано в САЩ/,
18. BULGARICA/регистрирано в САЩ/,
19. М. В. F. "GOTSE D." /регистрирано в САЩ/,

20. С. Д.,
21. T. M. P. ORGANIZATION OF T. U. STATES AND C. /регистрирано в САЩ/,
22. Steve Protogere,
23. M. Stefanoff,
24. Sebastien L.,
25. L. B.,
26. Helen Arsenault,
27. J. Jarvis,
28. Boyan L.,
29. Steve Petroff,
30. Angie C.,
31. Македонската патриотична организация /M. P. Organization – MPO /регистрирана в САЩ/,
в т.ч. нейната местна структура „П.“ - Ч.,
32. BG Voice Inc (регистрирано в САЩ),
33. BGV Group L. (регистрирано в САЩ),
34. „Джей Ди Инвестмънтс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК],
35. „B. A. And C. E.“ С. (регистрирано в САЩ),
36. 36. „L. 757, INC“ С. (регистрирано в САЩ)“

В заявлението е уточнено, че под финансиране следва да се разбира предоставянето на средства или материална подкрепа — пряко или косвено, всякакъв вид предоставяне на публични средства, включително, но не само субсидии, грантове, целево или програмно финансиране, финансиране по програми за подкрепа на българските общности в чужбина, средства по национални или международни програми и проекти, финансиране по европейски програми, администрирани или съфинансирани от МВнР и/или други държавни институции, възнаграждения по договори, обществени поръчки, финансиране, предоставяно при директно договаряне, договори за услуги, реклама, информационни кампании, обучения, консултации или други дейности, финансиране, предоставено пряко или чрез посредници, партньори, консорциуми или подизпълнители.

По т. 1.1. са изискани копия от документи, за всеки отделен случай на предоставено финансиране, установяващи: • Пълни идентификационни данни на получателя; • Правно основание; • Размера на предоставените средства; • И. на финансиране; • Период на финансиране; • Цел на финансирането;

По т. 1.2. от заявлението са изискани копия от документи, за всеки отделен случай на предоставено плащане - пряко или косвено, както следва: • Копия от протоколи на комисии, оценителски доклади или други документи, съдържащи критерии и мотиви за избор на съответния получател; • Копия от документи, свързани с процедури по директно договаряне, когато финансирането е предоставено без конкурсна процедура. • Подадените декларации за липса на конфликт на интереси от страна на длъжностните лица, участвали в процеса по вземане на решение за финансиране. • Документи, обективизиращи резултатите от извършвани проверки от инспектората на МВнР, вътрешен или външен одит за осъществените разходи в тази връзка от МВнР и/или ГК на РБ в Ч..

3. е посочил предпочитана форма за предоставяне на достъп до исканата информация: „копие, предоставено по електронен път или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните”.

На основание чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ е проведена процедура по искане на изричното писмено съгласие на трети засегнати лица за предоставянето на търсената информация, с писма № ЗДОИ-67/20.03.2026 г. (л. 28 от делото), №ЗДОИ-67/25.03.2026 г. (л. 31 от делото), №ЗДОИ-67/25.03.2026 г. (л.32 от делото), №ЗДОИ-67/25.03.2026 г. (л.33 от делото) и №ЗДОИ-67/25.03.2026 г. (л.34 от делото).

С писма от 26.03.2026 г. в МВнР са постъпили изрични несъгласия от страна на третите лица за предоставяне на отнасящата се до тях информация.

С писмо с №ЗДОИ-67/25.03.2026 г. постоянният секретар на МВнР уведомява заявителя, че срокът за произнасяне е удължен с 14 дни във връзка със защита на интересите на трети лица.

Последвало е издаване на оспорената в пределите на настоящото производство Заповед №95-00-236/07.04.2026 г. на постоянния секретар на Министерството на външните работи, в частта по т. I, като в съответствие с диспозитива ѝ се отказва предоставяне на достъп до поисканата обществена информация, търсена със Заявление за достъп до обществена информация с вх. № ЗДОИ-67/18.03.2026 г. Отказът по т. I.1 е постановен по съображения, че част от търсената от заявителя информация засяга интересите на трети лица, които не са задължени субекти по смисъла на ЗДОИ, и които са изразили изрично несъгласие за предоставяне на отнасящата се до тях информация. Органът е приел, че в случая не е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, тъй като търсената в т. 1 от заявлението информация не е свързана с правомощията на министъра на външните работи като орган на изпълнителната власт,

а касае информация, която се отнася до конкретни взаимоотношения и засяга лични законни интереси на трети физически или юридически лица.

В т. I.2 от заповедта е посочено, че част от търсената в т. I. 1 от заявлението обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца със Заповед № 95-00-164/04.03.2026 г. на постоянния секретар по заявление за достъп до обществена информация с вх. № ЗДОИ- 46/18.02.2026 г., поради което в тази част достъп до търсената информация се отказва на основание чл. 37, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ.

С тези мотиви и на основание чл. 37, ал. 1, т.2 и т. 3 е отказан достъп до търсената информация в т. I от заявлението за достъп до обществена информация.

Заповедта е съобщена на жалбоподателя чрез ССЕМ на 07.04.2026 г. (л. 41 от делото).

За установяване компетентността на издателя на оспорения акт от ответника е представена Заповед №95-00-129/20.02.2026 г., с която министърът на външните работи е възложил на И. А. Н. – постоянен секретар на МВНР, да се произнася по постъпили искания за достъп до обществена информация.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи: Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 27.04.2026 г. за насрочване на делото в открито съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна, по следните съображения:

Процесният административен акт е издаден от компетентен орган – постоянен секретар на Министерството на външните работи, който е изрично упълномощен със №95-00-129/20.02.2026 г. на Министъра на външните работи, представена по делото, в съответствие с разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ. При издаване на решението е спазена законовата форма, съгласно чл.34 ЗДОИ, вр. чл.59 АПК. Изложени са мотивите, обусловили крайния извод за постановения отказ.

В хода на административното производство не се установи да са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да обосноват отмяната на акта само на това основание – ответникът се е произнесъл по отправено заявление, регистрирано по надлежния ред, по реда, предвиден в ЗДОИ.

Оспореният отказ е частично материално незаконосъобразен (чл.146, т.4 АПК)-по отношение на отказа да се предоставят копия от документи, удостоверяващи предоставяне на финансиране, матерната подкрепа или други форми на публично подпомагане от страна на МВНР и/или

Генералното консулство на Република България в Ч. на някое от 36 бр. физически и юридически лица по предоставен списък (в частта му по т. I.1 от заявлението), по следните съображения:

Достъпът до обществена информация е субективно право, предоставено на физическите и юридическите лица от Конституцията - чл. 41, ал. 1 и 2, във вр. с чл. 4, ал. 1 и 3 ЗДОИ. К. законодател е този, който с оглед на значението на правото на достъп до информация за съществуването на конституционно установения ред, е формулирал същото като право на всеки. Понятието „всеки“ в чл. 41, ал. 1 от Конституцията, казва К. съд в своето решение № 7 от 4.06.1996 г. на Конституционния съд по конституционно дело № 1/1996 г., "очевидно поставя правото да се търси, получава и разпространява информация в общия контекст на комуникационните права“, т.е. на свободата на словото, което „представлява един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество, и едно от основните условия за неговия напредък и за развитието на всеки човек“. Правото на всеки на достъп до информация е част от „цялостната конституционна защита на различните аспекти на процеса на свободна комуникация“. Именно поради тази същност на правото на достъп до информация К. съд изрично подчертава изключителната важност „на това да се даде възможност релевантната за управлението на обществените процеси информация да бъде достояние на всеки, който иска да я получи“.

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл. 9, ал. 1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11). Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им (чл. 12, ал. 1 и ал. 2), а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация също е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал. 2 и отчитане на

хипотезите по ал. 4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Исканата в случая информация е свързана с предоставяне на финансиране, материална подкрепа или други форми на публично подпомагане от страна на МВнР и Генералното консулство на Република България в Ч., САЩ на физически и юридически лица, както и на свързани с тях организации, търговски дружества, сдружения, фондации, медии или други структури за периода от 19.02.2021 г. до датата на отговора по заявлението.

Съгласно чл.21 от ЗДиплПр генералното консулство е териториално структурно звено на МВнР, част от задграничното представителство на РБългария, което осъществява дипломатическа и/или консулска дейност в друга държава или при международни правителствени организации. Сведенията и данните, които се събират, създават и съхраняват от органа във връзка с дейността на министерство на вътрешните работи и дипломатическите служби извън страната - в случая в [населено място], САЩ са свързани с обществения живот, и представляват служебна информация по смисъла на чл.11 от ЗДОИ.

По т. I.1 от заявлението ответникът се е позовал единствено на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, като е посочил че информацията касае трето лице, липсва неговото съгласие и не е налице надделяващ обществен интерес, тъй като в случая се цели разкриване на информация, свързана не със субекта по чл. 3 от закона, към когото искането е отправено. По отношение на това приложено основание законът сам предвижда изключение от общия принцип с чл. 17, ал. 2, пр. последно и чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ: задължението за предоставяне остава, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриването на информацията. Съгласно § 1 т. 6 от ДР на ЗДОИ „надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; когато е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект. Следователно, с тази норма законодателят е създал

оборима презумпция, че в тези случаи е налице надделяващ обществен интерес. Посочената презумпция има тази правна последица, че обръща тежестта на доказване - не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес. Процесната информация попада именно в този кръг, защото касае: предоставяне на публични средства или материална подкрепа; правното основание за разходване на ресурс; размера на средствата; източника на финансиране; критериите за избор на получател и др. Исканата информация не засяга абстрактно трети лица, а начина, по който МВнР и Генералното консулство в Ч. упражняват публични правомощия и управляват публичен ресурс спрямо българската общност зад граница - дали е предоставен публичен ресурс, по каква процедура, по какви критерии, в какъв размер и при какъв последващ контрол. Настоящият съдебен състав споделя категоричното убеждение, че финансирането с публични ресурси не може да е скрито от обществото. Това е стандарт, свързан с прозрачността при изразходването на публични средства, от една страна, а от друга исканата информация позволява да се прецени ефикасността и ефективността при функционирането на публичните органи и повишава отчетността им пред обществото. За съда е несъмнено, че чрез поисканата информация ще се повиши прозрачността и отчетността на дейността на МВнР и Генералното консулство в Ч. пред обществото, а и в мотивите към оспореното решение не са изложени никакви съображения, които да опровергават законовата презумпция за наличие на надделяващ обществен интерес. Евентуалното несъгласие на засегнатите лица е непротивопоставимо на надделяващия обществен интерес. Във всички случаи обаче задълженият по чл. 3 от ЗДОИ субект дължи предоставяне на частичен достъп до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен (чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ). Следователно предоставянето на отказаната с оспорената заповед информация по т.І.1 е дължимо.

По отношение на отказа, постановен по т.І.2 от заявлението, в съответствие с установеното от фактическа страна съдът приема, че същият е съответен на материалния закон. Единственото основание да бъде поставен отказ за предоставяне на информацията е разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 3 ЗДОИ, съгласно която, основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Видно е от доказателствата по делото, че с предходно заявление - с вх. № ЗДОИ-46/18.02.2026 г., жалбоподателят е поискал да му бъде предоставен достъп до обществена информация за същите физически и юридически лица— копия от документи, съдържащи

информация за предоставено финансиране на Генералното консулство на РБългария в [населено място], САЩ, свързано с т.нар. „Македонска тематика“, а именно пряко или косвено, всякакъв вид предоставяне на публични средства, включително, но не само субсидии, грантове, целево или програмно финансиране, финансиране по програми за подкрепа на българските общности в чужбина, средства по национални или международни програми и проекти, финансиране по европейски програми, администрирани или съфинансирани от МВнР и/или други държавни институции, възнаграждения по договори, обществени поръчки, финансиране, предоставяно при директно договаряне, договори за услуги, реклама, информационни кампании, обучения, консултации или други дейности, финансиране, предоставено пряко или чрез посредници, партньори, консорциуми или подизпълнители (поискана с процесното заявление). Със Заповед № 95-00-164/04.03.2026 г. на заявителя е предоставен достъп до поисканата информация, като органът е приел, че се касае за обществена информация по смисъла на ЗДОИ и е налице надделяващ обществен интерес. Като стабилен административен акт, Заповед № 95-00-164/04.03.2026 г., следва да бъде зачетена от настоящия състав и да се приеме, че на заявителя е предоставен пълен достъп до поисканата обществена информация, в срок по-кратък от 6 месеца от подаване на процесното заявление с вх. № ЗДОИ-67/18.03.2026 г.

Допълнително следва да се посочи, че е в случай че жалбоподателят не е бил удовлетворен от информацията, предоставена му с издадената Заповед №95-00-164/04.03.2026 г. и е считал, че актът е само привидно благоприятен, то същият е разполагал с друг ред за защита. Редът му за защита е бил чрез съдебното оспорване на Заповед №95-00-164/04.03.2026 г по чл.145 и сл. от АПК, което е изрично предвидено в чл. 40 от ЗДОИ. Посочената заповед е индивидуален административен акт, който подлежи на самостоятелно съдебно оспорване. Не е налице и друго основание сред посочените в чл.146 АПК за отмяната на отказа в тази му част, като незаконосъобразен.

Неоснователно е възражението на ответника за наличие на злоупотреба с право по смисъла на чл. 40, ал. 1, изр. второ от ЗДОИ, доколкото по настоящото дело съдът констатира частична незаконосъобразност на оспореното произнасяне поради нарушение на материалния закон. Само по себе си подаването на повече от едно заявление с искания за достъп до обществена информация не е достатъчно, за да обоснове директно извод за злоупотреба с право, без за тази цел да са установени конкретни факти, сочещи упражняване на правото в противоречие с неговото предназначение.

С оглед на изложеното, съдът отменя отказа по т.І.1 от заявлението в частта на поискания достъп- копия от документи, удостоверяващи предоставяне на финансиране, материална подкрепа или други форми на публично подпомагане от страна на Министерството на външните работи и Генералното консулство на Република България в Ч., САЩ на 36 бр. физически и юридически лица, както и на свързани с тях организации, търговски дружества, сдружения, фондации, медии или други структури за периода от 19.02.2021 г. до датата на отговора и изпраща преписката за ново произнасяне в тази част. В останалата ѝ част-по т.І.2 от заявлението-жалбата се отхвърля, като неоснователна.

При този изход на спора, разноски са дължими и на двете страни- на жалбоподателя, съответно на основателната част от жалбата; на ответника- съответно на неоснователната част от жалбата- чл.143, ал.1 и ал.3 АПК и чл.78, ал.1 и ал.3 ГПК, вр.чл.144 АПК. На жалбоподателя следва да се присъди сумата в размер на 2,55 евро заплатена държавна такса.

Независимо от изхода на спора на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 472,50 евро. Действително в приложения по делото списък на разноските (л.109 от делото) в полза на адв. Г. В. е вписано договорено възнаграждение в размер на 393,75 евро без ДДС или 472,50 евро, платено по банков път. От ангажираните доказателства за плащането (фактура, справка за извършените правни услуги и платежно нареждане) се установява, че наредител на превода е MVII С., L. (регистрирано в САЩ), което дружество не е страна по делото, поради което съдът приема, че жалбоподателят не е доказал, че с посочената сума се е намалило неговото имущество.

За осъществяването на ответника защита от юрисконсулт съдът присъжда сумата в размер на 100 лева – 51,12 евро, превалутирани съгласно чл.12 и чл.13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, съотв. на неоснователната част от жалбата, при съобразяване с проведеното по делото едно съдебно, реално осъществяването защита, която преповтаря изложените в решението мотиви и възнаграждението по административни дела за една инстанция, установено в чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.143, ал.1 и ал.3 и чл.78, ал.1 и ал.3 ГПК, вр.чл.144 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на М. М. И., Заповед №95-00-236/07.04.2026 г. на постоянния секретар на Министерството на външните работи, в частта по т. I. 1, с която е постановен отказ за достъп до обществена информация, по заявление с вх. № ЗДОИ-67/18.03.2026 г.

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА в отменената част на решението на компетентния орган за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по прилагането на закона, дадени в мотивите към съдебното решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. И., **В ОСТАНАЛАТА Ъ ЧАСТ.**

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на М. И. М., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 2,55 евро (две евро и петдесет и пет евроцента) разноски за съдебното производство, съразмерно на основателната част на жалбата.

ОСЪЖДА М. И. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерството на външните работи сумата в размер на 51,12 (петдесет и едно евро и дванадесет евроцента) юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на неоснователната част на жалбата.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване (чл.40, ал.3 ЗДОИ).

Решението да се съобщи на страните.

СЪДИЯ: